

Ομιλία του Υπουργού κ.Γ.Αρσένη στο Παγκράτι στις 12.5.1985

Αγαπητοί Φίλοι και Φίλες.

Σας ευχαριστώ θερμότατα γι αυτήν την μεγάλη υποδοχή. Σ' αυτή την αίθουσα και έξω απ' αυτήν την αίθουσα σε κάθε γωνιά της Ελληνικής γής ο προοδευτικός κόσμος της Ελλάδας συσπειρώνεται για την μεγάλη νίκη της 2 του Ιούνη.

Αγαπητοί Φίλοι

Οι εκλογές της 2 του Ιούνη είναι οι πιο κρίσιμες εκλογές της μεταπολεμικής περιόδου στη χώρα μας. Πρόκειται για μια αναμέτρηση ανάμεσα στις δυνάμεις της αντίδρασης από τη μια μεριά και τις δυνάμεις της Αλλαγής από την άλλη. Η Δεξιά που δεν πρέπει να ξεχνάμε τι σημαίνει Δεξιά συσπειρώνεται σήμερα κάτω από ένα νέο μανδύα, συσπειρώνεται για να δώσει την τελευταία της μάχη, γιατί το ξέρει ότι μετά από την ήττα του Οκτώβρη του 1981 και μετά από την ήττα της 2 του Ιούνη του 1985 η Δεξιά θα μπει για πάντα στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας και θα αφήσει πια ανοιχτό το δρόμο για τις προοδευτικές δυνάμεις να πάνε μπροστά για την προκοπή του τόπου, για εθνική ανεξαρτησία, για οικονομική ανάπτυξη, για κοινωνική δικαιοσύνη.

Σήμερα δεν έρχομαι για να ρίξω καινούργια συνθήματα. Συνθήματα έχουμε. Έρχομαι σήμερα να κουβεντιάσω μαζί σας μερικά βασικά ζητήματα μερικούς βασικούς προβληματισμούς που πρέπει να τους μεταφέρουμε σ' αυτούς τους φίλους που ακόμα αμφιταλαντεύονται μέσα στα πλαίσια αυτής της αναμέτρησης και τι πρέπει να τους πούμε. Ποιά είναι η σημασία των εκλογών της 2 του Ιούνη του 1985. Είναι η πιο κρίσιμη περίοδο μετά την μεταπολεμική περίοδο. Πρέπει οι δυνάμεις της Αλλαγής να νικήσουνε και να νικήσουνε άμεσα για μια αυτοδύναμη Κυβέρνηση για να πάνε μπροστά.

Η Ν.Δ. βγαίνει σ' αυτή τη καμπάνια προσπαθώντας να συσπειρώσει το κόσμο της παραδοσιακής δεξιάς και να παραπλανήσει τον απλό πολίτη ντυμένη με το νέο ένδυμα της φιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας. Είναι όμως οι ίδιοι άνθρωποι η ίδια Δεξιά που κυβέρνησε το τόπο σαν Λαϊκό Κόμμα, σαν ΕΡΕ, σαν Νέα Δημοκρατία και σαν Συναγερμό. Δεν είναι Φιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία είναι ανελεύθερη Νέα Δημοκρατία. Δεν ξέρω αν αυτό το τρυκ του να λες ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που είσαι οφείλεται στο διαφημιστικό γραφείο της Σωγίερ

ή αν είναι μια παλιά παράδοση που τη ξέραν και οι αρχαίοι μας πρόγονοι που τη Μαύρη αφιλόξενη θάλασσα την ονόμαζαν Εύξεινο Πόντο.

Η αναμέτρηση είναι καθαρή από τη μια μεριά στέκονται οι δυνάμεις της Αλλαγής για το βάθεμα της Δημοκρατίας στο τόπο μας, για οικονομική ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό για κοινωνική δικαιοσύνη και προκοπή. Και από την άλλη μεριά οι δυνάμεις της αντίδρασης που θα μας πάνε πίσω χρόνια, θα πάνε πίσω την οικονομική κατάρρευση της οικονομίας στην κοινωνική αδικία και σε πολιτειακές αναταραχές γιατί μη ξεχνάτε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και αυτή τη στιγμή δεν αναγνωρίζει τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στέκεται μπροστά στο Πρόγραμμα της προηγούμενης τετραετίας σ'αυτά που έκανε και δέχεται να συγκριθεί με τα έργα της τετραετίας με οποιεσδήποτε άλλες προτάσεις που έχουνε γίνει είτε από Δεξιά είτε από Αριστερά. Είπαμε ότι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα είναι ένα Κίνημα Αλλαγής για να αλλάξεις τις δομές της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας και ότι είπαμε το κάναμε το ΠΑΣΟΚ υλοποιεί τις υποσχέσεις του προς το Λαό. Και αυτό που δεν πρέπει να ξεχάσουμε είναι ότι τον Οκτώβρη του 1981 παραλάβαμε καμένη γη και είπαμε ευθύς εξ αρχής ότι δεν πήραμε την εξουσία για να γίνουμε διαχειριστές της κοινωνίας και της οικονομίας που κληρονομήσαμε από τη Δεξιά ήρθαμε για να αλλάξουμε το σύστημα ήρθαμε για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό και είπαμε ότι ο δρόμος είναι μακρύς ότι θα πάρει όχι μια αλλά δύο τετραετίες τρεις τετραετίες για να στεριώσει στο τόπο μας η Αλλαγή. Μάθαμε από το παρελθόν ο Ελληνικός Λαός από τότε που άρχισε η ελληνική επανάσταση του 1821 προσπαθούσε να φέρει την Αλλαγή στο τόπο του προσπαθούσε να δημιουργήσει συνθήκες εθνικής ανεξαρτησίας, κοινωνικής δικαιοσύνης οικονομικής προόδου. Και κάθε φορά ο λαός αυτός προδονότανε για τον α ή για τον β' λόγο, είτε από ηλιθιότητες μέσα στις ίδιες τις προοδευτικές δυνάμεις είτε από παγίδες της αντίδρασης και του μεγάλου ντόπιου και ξένου κεφάλαιου.

Το ΠΑΣΟΚ μελέτησε τη ιστορία του, δεν έχει ξεχάσει την ιστορία του, έχει όμως βγάλει τα σωστά συμπεράσματα, ότι η Αλλαγή

στο τόπο μας θα περάσει βαθμιαία μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και θα κερδίζετε κάθε μέρα βήμα με βήμα προσεκτικά.

Το ΠΑΣΟΚ δεν κάνει κινήσεις χωρίς να έχει υπολογίσει το κάθε του βήμα, εμείς δεν πάνε να ρίξουμε το καράβι στους βράχους πάνε να βάλουμε το καράβι στο μεγάλο ωκεανό στο δρόμο της προόδου και της Αλλαγής. Και ακριβώς γιατί ο δρόμος της Αλλαγής ήταν ναρκοθετημένος από τη Δεξιά στον οικονομικό τομέα στη Δημοσία Διοίκηση, στις δημοκρατικές διαδικασίες έπρεπε κατ'ανάγκη να προχωρήσουμε προσεκτικά καταρρίπτοντας ένα προς ένα, όχι όλα μαζί, ένα προς ένα τα προπύργια της αντίδρασης στο τόπο μας εμποδώνοντας τη Δημοκρατία, δημιουργώντας συνθήκες για εκσυγχρονισμό, Δημοκρατία, Κοινωνική Δικαιοσύνη και ^{το έργο} Ανάπτυξη. Αυτό κάναμε τη τετραετία 1981-1985 και/αυτό θα το συνεχίσουμε με επιταχυνόμενο ρυθμό την επόμενη τετραετία για να εμποδωθεί στο τόπο μας η Δημοκρατία, η Οικονομική Πρόοδος, η Αλλαγή.

Είπα ότι παραλάβαμε καμμένη γη. Τα Δημόσια Ταμεία ήταν άδεια. Οι Τράπεζες είχαν λεηλατηθεί από τα εύκολα δάνεια στους μεγαλοβιομήχανους, που αντί να κάνουν επενδύσεις στο τόπο μας στη δεκαετία του '70 άφησαν τις καταθέσεις τους στην Ελβετία. Παραλάβε ένα ολόκληρο κλάδο της βιομηχανίας προβληματικό. Ντουβάρια χωρίς σύγχρονες μηχανές, χωρίς κεφάλαια κίνησης και με εργάτες που δεν είχαν την δυνατότητα μέσα σ'αυτά τα πανάθλια εργοστάσια να εργαστούν ανταγωνιστικά στο διεθνές επίπεδο. Είχαμε ένα πληθωρισμό που έτρεχε με 25% και την Άνοιξη του '82 δηλαδή τα πρώτα αποτελέσματα της Στατιστικής Υπηρεσίας μετά την Κυβέρνηση της Δεξιάς οι άνεργοι ήταν 218.000 στο τόπο μας και υπήρχαν 150 προβληματικές επιχειρήσεις που αν τις αφήναμε στη τύχη τους θα έριχναν στην ανεργία 70.000 ακόμα εργάτες. Αυτά είναι γενικές μόνο εικόνες της καμμένης γης. Και πως θα το αλλάζαμε αυτό το σύστημα, όταν η ίδια η Διοίκηση είχε διαβρωθεί μέσα στο πνεύμα της συνδιαλλαγής και της αντίδρασης. Οι επιλογές για μας ήταν ξεκάθαρες, πρώτον ότι θα προχωρούσαμε βαθμιαία στη θεμελίωση του οικοδομήματος της αλλαγής, και δεύτερον ότι αυτό θα το κάναμε σταδιακά με αποκέντρωση, αποκρατικοποίηση του γραφειοκρατικού μηχανισμού, συμμετοχή του έλληνα

πολίτη με δημοκρατικές διαδικασίες στη λήψη αποφάσεων για το κοινωνικό και οικονομικό μας πρόγραμμα και με ένα ... των δημοκρατικών διαδικασιών σε όλα τα επίπεδα, σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας.

Σιγά-σιγά μέσα από διαρθρωτικές αλλαγές στο οικονομικό μας σύστημα και παρά τις προβλέψεις της Δεξιάς στο εσωτερικό και προβλέψεις ορισμένων οικονομικών παραγόντων στο εξωτερικό κατακτάμε κάθε μέρα τη μάχη ενάντια στον πληθωρισμό. Από 25% ετήσιο ρυθμό πληθωρισμού που παραλάβαμε σήμερα τρέχουμε με ρυθμό 16% και κάθε χρόνο μειώνουμε τον πληθωρισμό. Θα μπορούσαμε να πηγαίναμε και πιο γρήγορα αλλά ήταν δική μας επιλογή να πάμε σιγά. Και θα σας πω γιατί. Γιατί αν πηγαίναμε πιο γρήγορα απ'ότι άντεχαν οι δομές της ελληνικής οικονομίας, τότε αυτό θα έπρεπε να γίνει με μια περιοριστική πολιτικής ζήτησης που θα σήμαινε με απλά λόγια μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, μείωση του εισοδήματος του επαγγελματία. Εμείς καταπολεμάμε τον πληθωρισμό σταδιακά με διαρθρωτικές αλλαγές εξυγίανσης της ελληνικής οικονομίας, ενώ ταυτόχρονα προστατεύουμε το εισόδημα του έλληνα πολίτη, του έλληνα εργαζόμενου, του έλληνα συνταξιούχου, του έλληνα αγρότη. Και εδώ θα ήθελα να σταθώ σε μερικά μόνο στοιχεία. Μιλάει η Δεξιά για ακρίβεια, ναι υπάρχει ακρίβεια στο τόπο μας, αλλά είναι η ακρίβεια που κληρονομήσαμε από τη Δεξιά και εμείς κάθε χρόνο προσπαθούμε και επιτυγχάνουμε τη μείωση του πληθωρισμού, αλλά ενώ υπάρχει ακρίβεια και αυτό έχει σημασία, υπάρχει προστασία του εισοδήματος του έλληνα πολίτη κάτι που δεν υπήρχε επί Δεξιάς και δεν πρέπει να το ξεχάσουμε. Σας δίνω μόνο λίγα στοιχεία. Πάρτε την περίοδο 1981 - 1984. Σε πραγματικές τιμές, δηλαδή αν πάρουμε την αύξηση των ημερομισθίων και των μισθών και αφαιρέσουμε τον πληθωρισμό, δηλαδή η αύξηση της αγοραστικής αξίας του πραγματικού εισοδήματος των εργαζόμενων αυξήθηκε/για τους μισθωτούς ^{κατά μέσο όρο} 40% και για τα κατώτατα ημερομίσθια 31%. Ενώ λοιπόν έχουμε μια σταδιακή μείωση του πληθωρισμού, έχουμε και μια σημαντική αύξηση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων. Κοιτάχτε τι έγινε στα χρόνια που λένε ότι δεν υπήρχε ακρίβεια επί Νέας Δημοκρατίας 1978-1981. Μισθοί: μείωση σε πραγματικές τιμές 9,2%, μείωση των ημερομισθίων 10,3 αυτή είναι η αποστοματική απάντηση στη πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας ότι είμαστε η χώρα της ακρίβειας. Είμαστε

η χώρα που κληρονομήσαμε τα κακά της Δεξιάς και κατακτούμε τη μάχη ενάντια στον πληθωρισμό ενώ ταυτόχρονα προστατεύουμε το εισόδημα του έλληνα πολίτη, κάτι που δεν το έκανε και δεν μπορούσε να το κάνει η Νέα Δημοκρατία. Το κάναμε αυτό όχι μόνο σε σχέση με τις ακαθάριστες απολαβές του έλληνα πολίτη, αλλά οι καθαρές απολαβές μετά τα φορολογικά βάρη η αύξηση είναι ακόμα μεγαλύτερη, γιατί: Για τον έλληνα μισθωτό, για τον έλληνα αγρότη, για τον έλληνα επαγγελματία, για τον βιοτέχνη και τον έμπορο οι φορολογικές ελαφρύνσεις στην τετραετία διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν σημαντικές έτσι που το καθαρό εισόδημα αυξήθηκε ακόμα πιο γρήγορα από το ακάθαρτο εισόδημα, μα τότε γιατί μιλάει η Νέα Δημοκρατία ότι έχουμε άγρια φορολογία. Άγρια φορολογία έχουμε για μερικούς. Είναι πράγματι γεγονός ότι στα τελευταία τέσσερα χρόνια τα φορολογικά μας έσοδα αυξήθηκαν όχι όμως από επιβαρύνσεις του έλληνα πολίτη, του εργαζόμενου, του αγρότη, του εμπόρου, του επαγγελματία, αλλά από τη μεγάλη φοροδιαφυγή που καταπολεμήθηκε αυτή την τετραετία. Και όταν η Νέα Δημοκρατία μιλάει για άγρια φορολογία, ρωτήστε τους για ποιο φορολογούμενο μιλάτε. Εμείς δεν έχουμε καμμία αντίρρηση να το πούμε και να το πούμε ανοιχτά, ότι την φοροδιαφυγή την καταπολεμούμε και την καταπολεμούμε ανοιχτά, αλλά ταυτόχρονα προχωράμε βαθμιαία στη φορολογική ελάφρυνση του έλληνα πολίτη αυτού που πληρώνει τους φόρους του και και πλήρωνε πάντα τους φόρους του.

Είπα ότι παραλάβαμε καμμένη γη. Η καμμένη γη βρισκόταν στο συγκατό της σημείο στο χώρο της μεταποίησης και της παραγωγής στην ελληνική μας βιομηχανία.

Αγαπητοί φίλοι, δεν υπήρχε συγκροτημένη ελληνική βιομηχανία υπήρχαν συγκροτημένοι στενοί κύκλοι ορισμένων οικογενειών βιομηχάνων που πέρναν χαμηλότοκες χορηγήσεις από τις Τράπεζες χωρίς να κάνουν επενδύσεις εκσυγχρονισμού στην Ελλάδα. Και έτσι το 1981 η οικονομία μας που είναι μια ανοιχτή οικονομία είχε πάψει να είναι ανταγωνιστική. Και είναι για το λόγο αυτό που μαζί με τις προβληματικές επιχειρήσεις κληρονομήσαμε την και την ανεργία των 218 ανέργων στην Ελλάδα. Μα η πορεία μπροστά για το 1983 και 1984 είχε ναρκοθετηθεί από την έλλειψη βιομηχανικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Για να βρει δουλειά ο

νέος στο εργοστάσιο το 1983 ή το 1984 θα έπρεπε να είχαν γίνει νέες επενδύσεις, επενδύσεις εκσυγχρονισμού 5 ή 7 χρόνια πριν. Την ανεργία του 1983 και του 1984 την οφείλουμε στο γεγονός ότι δεν έγιναν επενδύσεις επί Νέας Δημοκρατίας. Εμείς την ανεργία την θεωρούμε αποράδεκτο κοινωνικό φαινόμενο και έχουμε πρόγραμμα για την εξάλειψη της ανεργίας μέσα στη δεκαετία του '80. Και το κάνουμε αυτό μέσα από ένα συγκροτημένο πρόγραμμα Δημοσίων και Ιδιωτικών Επενδύσεων για την αναβάθμιση της οικονομίας της χώρας. Γιατί αυτό πρέπει να το καταλάβουμε, επενδύσεις δεν γίνονται με χορηγήσεις σε ορισμένους, επενδύσεις δεν γίνονται με φιλίες, επενδύσεις γίνονται με προγραμματισμό, με συνεργασία του Κράτους και του Ιδιωτικού Τομέα, μέσα από τον προγραμματισμό και δημοκρατικές διαδικασίες. Και είναι μεγάλη παγίδα που έχει στήσει το μεγάλο κεφάλαιο και το επαναλαμβάνει η Νέα Δημοκρατία ότι αν γυρίσει η Δεξιά οι πλούσιοι θα βγάλουν τα λεφτά τους από τις τσέπες και θα κάνουν επενδύσεις. Γιατί δεν έκαναν επενδύσεις την δεκαετία του '70. Γιατί για να γίνουν επενδύσεις στον τόπο μας χρειάζεται προγραμματισμός, χρειάζεται δουλειά και χρειάζεται σωστή συνεργασία μεταξύ των εργαζομένων, του Κράτους και των επενδυτών. Και αυτό ακριβώς κάνουμε.

Δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι όταν θα περάσουν χρόνια και οι ιστορικοί θα μελετούν την περίοδο 1981-1985 (κόσμος: '90), Υπουργός: για άλλη περίοδο μιλάμε, αφήστε με να σας πω τη σκέψη μου. Μιλάω για την τετραετία που λήγει τώρα. Οι Δεξιοί παρατηρητές είπαν αφήστε το ΠΑΣΟΚ να έρθει στη Κυβέρνηση και άλλοτε ήρθαν την εξουσία προοδευτικές δυνάμεις αλλά σπάσανε τα μούτρα τους μέσα σε 6 μήνες, γιατί το πήγανε γρήγορα, γιατί δεν ξέρανε τι κάνανε γιατί σε 6 μήνες θα έχουμε καταστροφή. Θέλετε να σας πω τι έλεγε ο Αβέρωφ και ο Μητσοτάκης στη Βουλή όταν συζητούσαμε τους προϋπολογισμούς '82, '83 και '84; Περιμέναν ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα προχωρούσε αλλόγιστα ανοίγοντας μέτωπα χωρίς προγραμματισμό δίνοντας χορηγήσεις που δεν άντεχε και έτσι ότι θα είχαμε σε λίγο μια κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας. Ήταν ξάφνιασμα γι αυτούς όταν είδαν ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο απέφυγε την καταστροφή την οικονομική αλλά έβαλε την χώρα σταθερά στο δρόμο της ανάκαμψης.

Και αυτό δεν οφείλεται σε εγκεφάλους και σε σχέδια, έχουν και αυτά τη σημασία τους, οφείλεται στο γεγονός ότι ο Ελληνικός Λαός κατάλαβε ότι η στήριξη της Αλλαγής σημαίνει: δουλειά-υπομονή, δουλειά-υπομονή. Ο Ελληνικός Λαός έμαθε ότι δεν μπορεί να απαιτεί πράγματα τα οποία σήμερα δεν αντέχουμε. Αυτά που δεν αντέχουμε σήμερα θα τα δώσουμε αύριο. Ο Ελληνικός Λαός ξέρει να περιμένει, έμαθε από το παρελθόν ότι η βιασύνη, προγράμματα που δεν είναι συντονισμένα οδηγούν τις προοδευτικές δυνάμεις σε καταστροφή, ξέρει ότι το πάμε μεθοδικά ένα προς ένα υλοποιώντας τις υποσχέσεις μας προς τον Λαό.

Αλλά δεν είναι μόνο το οικονομικό πρόγραμμα της εξυγίανσης που στερεώθηκε η πρώτη τετραετία

του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ από προγράμματα εξυγίανσης αστικών κομμάτων διαχείρισης της οικονομίας είναι ότι το οικονομικό αυτό πρόγραμμα ανάπτυξης και εξυγίανσης συμβαδίζει με κοινωνική δικαιοσύνη και ατομικές ελευθερίες.

Αγαπητοί φίλοι, τα πολιτικά συστήμα σε τελευταία ανάλυση κρίνονται από το κατά πόσον επιτυγχάνουν τον άριστο συνδυασμό των εξής στόχων: 1) οικονομική ανάπτυξη, 2) κοινωνική δικαιοσύνη και 3) ατομική ελευθερία. Εμείς, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στέκεται και δέχεται να συγκριθεί αυτή η τετραετία με οποιοδήποτε άλλο πρόγραμμα έχει προταθεί ή με οποιοδήποτε πρόγραμμα έχει υλοποιηθεί σε άλλες χώρες. Και λέμε ότι εμείς πετύχαμε, και τους τρεις στόχους μαζί, γιατί και την οικονομική ανάπτυξη κάνουμε και την κάνουμε μαζί με κοινωνική δικαιοσύνη και μαζί με εμπέδωση των δημοκρατικών διαδικασιών.

Θάθελα να σταθώ λιγότερο στο θέμα της κοινωνικής δικαιοσύνης και λίγο περισσότερο στο θέμα των ατομικών ελευθεριών.

Για το θέμα της κοινωνικής δικαιοσύνης έχω να σας πω ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που ξέρετε που ενώ νικάει τη μάχη ενάντι στο πληθωρισμό και βάζει την οικονομία στην πορεία της ανάκαμψης γίνεται ταυτόχρονα μία διανομή του εθνικού εισοδήματος υπέρ των ασθενεστέρων οικονομικών τάξεων. Σας μίλησα για την αύξηση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων. Θέλω να σας μιλήσω όμως και να σας υπενθυμίσω τη σημαντική αύξηση του εισοδήματος του έλληνα αγρότη που είχε παραμεληθεί τα 40 χρόνια της διακυβέρνησης της Δεξιάς. Θέλετε να σας θυμίσω

ποιές ήταν οι συντάξεις πριν από το 1981; Τέσσερις χιλιάδες ήταν η κατώτατη σύνταξη στο ΙΚΑ. Το θυμάστε αυτό. Σήμερα είναι 28 χιλιάδες και ανάλογες έχουν δοθεί παντού. Ποιές ήταν οι συντάξεις για τον Έλληνα αγρότη πριν από το 1981. 4 χιλιάδες. Για την οικογένεια τώρα του αγρότη για άνδρα και γυναίκα είναι 14 χιλιάδες. Εγινε λοιπόν μια μεγάλη αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος που είναι κοινωνικά δίκαιη. χωρίς βέβαια να προχωρήσει σε οικονομική ανάπτυξη και με κάποια κοινωνική δικαιοσύνη χωρίς όμως να κατοχυρώσει στις ατομικές ελευθερίες. Για μας το θέμα της ατομικής ελευθερίας το θέμα του βαθέματος της Δημοκρατίας είναι πρωταρχικός στόχος.

Πιστεύουμε στις δημοκρατικές διαδικασίες. Στις δημοκρατικές διαδικασίες με αποκέντρωση, με τα Νομαρχιακά Συμβούλια, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πιστεύουμε στη συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις στο γραφείο, στο εργοστάσιο. Πιστεύουμε στην εθνική συμφιλίωση. Πιστεύουμε σε όλες τις διαδικασίες που αναβαθμίζουν την ποιότητα του ανθρώπου και εξασφαλίζουν την ατομική του ελευθερία και το αποδείξαμε αυτό με μια σειρά νομοθετημάτων που πήραμε αυτή την τετραετία.

Ψήφο στα 18, η κατάργηση του αντεργατικού νόμου 330, η ισότητα των δύο φύλων, η απελευθέρωση του αγροτικού συνδικαλισμού, η υπεύθυνη συμμετοχή της σπουδάζουσας νεολαίας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα Τ.Ε.Ι., η αναγνώριση της εθνικής αντίστασης, ο ελεύθερος επαναπατρισμός των πολιτικών προσφύγων και απόδοση της περιουσίας τους, η κατάργηση των φακέλλων, η συνταξιοδότηση των αγωνιστών της εθνικής αντίστασης, η κατάργηση των γιορτών μίσους. Αυτά αγαπητοί μας φίλοι είναι τολμηρά βήματα, βήματα που δεν μπορούσε να τα κάνει μια κυβέρνηση αν δεν ήταν αυτοδύναμη, αν δεν είχε τη στήριξη του ελληνικού λαού, αν δεν είχε πεποίθηση στον ελληνικό λαό για τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Το έργο μας δεν τελειώνει αυτή την τετραετία, έχουμε ένα συγκριμένο πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που καλύπτει τα χρόνια 83-87. Γι αυτό το πρόγραμμα της επόμενης τετραετίας, είναι ένα πρόγραμμα συνέχισης του έργου της Αλλαγής είναι ένα πρόγραμμα που το έχετε δοκιμάσει και που το ξέρετε. Βασικοί στόχοι του προγράμματός μας στην επόμενη τετραετία και

περιορίζομαι ουσιαστικό μόνο στον οικονομικό τομέα, είναι οι εξής:

1) Συνέχιση της καταπολέμησης του πληθωρισμού σταθερά αλλά βαθμιαία έτσι που στο τέλος της επομένης τετραετίας ο πληθωρισμός στη χώρα μας να είναι κάτω από το 10%. Μια μάχη ενάντια στον πληθωρισμό που ταυτόχρονα προστατεύει τα εισοδήματα του έλληνα πολίτη και εξασφαλίζει μια καλύτερη διανομή του εθνικού εισοδήματος προς όφελος των ασθενεστέρων οικονομικών στρωμάτων.

2) Καταπολέμηση της ανεργίας μέσα από ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης των νέων και από ένα πρόγραμμα συντονισμένο δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων έτσι που στα τέλη αυτής της δεκαετίας να έχει εξαλειφθεί από τη χώρα μας η ανεργία.

3) Επιτάχυνση του επενδυτικού μας προγράμματος τόσο στον Δημόσιο όσο και στον Ιδιωτικό Τομέα. Ένα ολοένα μεγαλύτερο ποσοστό του εθνικού μας εισοδήματος θα διατίθεται για επενδύσεις και ένα ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό του εθνικού μας εισοδήματος θα πηγαίνει για την χρηματοδότηση των επενδύσεων αυτών. Αυτό με λίγα λόγια σημαίνει ότι η ανάπτυξη του τόπου μας στηρίζεται στις επενδύσεις και ότι οι επενδύσεις ολοένα και περισσότερο θα στηρίζονται από τους πόρους του ελληνικού λαού και όχι από το εξωτερικό.

Ταυτόχρονα όμως η επιτάχυνση των επενδύσεων καθώς και η επιτάχυνση των αποταμιεύσεων θα συνοδευθεί με μια καλύτερη διανομή του εθνικού εισοδήματος και μια πραγματική αύξηση κατα κεφαλήν της ιδιωτικής κατανάλωσης.

Τη δεύτερη τετραετία στο χώρο της οικονομικής πολιτικής θα εμπεδώσουμε τις δημοκρατικές διαδικασίες. Όπως ξέρετε στην πρώτη τετραετία μέσα από τα Νομαρχιακά Συμβούλια Ξεπήδησε το 5ετές πρόγραμμα όπου ο ίδιος ο Ελληνικός Λαός έθεσε τις προτεραιότητες του για οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Θα προχωρήσουμε παραπέρα προς αυτήν την κατεύθυνση την επόμενη τετραετία με συμβούλια σε εθνικό επίπεδο που θα καλύπτουν κλάδους και με την ίδρυση του Εθνικού Συμβουλίου Προγραμματισμού όπου όλοι οι Κοινωνικοί Φορείς σε εθνικό επίπεδο θα συζητούν τις προτεραιότητες για οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Αυτό σημαίνει πραγματική συμμετοχή, πραγματική δημοκρατία.

Αγαπητοί Φίλοι, το οικονομικό πρόγραμμα που σας ανέλυσα, ήταν το μόνο συνετό πρόγραμμα που ήταν δυνατό και που θα μπορούσε να στηρίξει μια οποιαδήποτε προοδευτική κυβέρνηση. Δεν είναι μόνο ένα πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ, είναι το μόνο οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα των προοδευτικών δυνάμεων, δεν υπάρχει άλλη λύση και δεν έχει προταθεί άλλη λύση. Δεν υπάρχει άλλη λύση να σας πουν και να σας το πουν ανοιχτά, τι ακριβώς θέλουν να κάνουν, πόσο ποιά γρήγορα θέλουν να πάνε πού θέλουν να χτυπηθούν και να το σκεφτήτε αυτό που σας λένε. Γιατί κανείς δεν έχει τολμήσει μέσα από το χώρο των προοδευτικών δυνάμεων να κάνει αντιπαράθεση μαζί μας για εναλλακτικές λύσεις στο οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα. Είναι ένα πρόγραμμα αυτοδύναμης οικονομικής ανάπτυξης προσεγμένο να περάσει τις σκοπέλους και τις νάρκες που έχει τοποθετήσει εδώ η παραδοσιακή δεξιά και να περάσει το καράβι της Αλλαγής τον ωκεανό. Η αντιπαράθεση λοιπόν δεν είναι μεταξύ εναλλακτικών λύσεων μέσα στον προοδευτικό χώρο.

Θα έπρεπε να μιλήσω 5 και 6 ώρες για να απαριθμίσω το οικονομικό πρόγραμμα της Αλλαγής. Δεν θα το κάνω αυτό.

Θα σας πάω τώρα σ'ένα άλλο χώρο, γιατί εκεί είναι η αντιπαράθεση. Οι δυνάμεις της Αλλαγής που έχουν ένα πρόγραμμα, υλοποιούν τις υποσχέσεις τους, που είναι ένα πρόγραμμα για εθνική ανεξαρτησία, δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη, οικονομική προκοπή. Η αντιπαράθεση είναι με τις δυνάμεις της Δεξιάς. Εδώ θέλει πολύ προσοχή το πράγμα, γιατί οι παγίδες είναι πολλές, φιλελευθερη οικονομική πολιτική, η λέξη φιλελεύθερη είναι ωραία, ιδίως για αυτούς τους δημοκρατικούς που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν με το όραμα και έχτισε ο μεγάλος Έλληνας πολιτικός Ελευθέριος Βενιζέλος. Αν ο κ.Μητσοτάκης, ο περιπλανώμενος αυτός Έλλην πολιτικός, θεωρεί τον εαυτό του κληρονόμο του Ελευθέριου Βενιζέλου, θα τον αποδοκιμάσει όχι μόνο ο προοδευτικός κόσμος, αλλά και η Νέα Δημοκρατία που είναι στη βάση της αντιβενιζελική.

(αλλαγή κασσέτας)

....

παίζοντας με το υποσυνείδητο του Έλληνα πολίτη, νομίζοντας ότι ο Έλληνας πολίτης έχει ξεχάσει ποιά ήταν η Δεξιά, ή νομίζοντας ότι ο Έλληνας πολίτης δεν σκέπτεται. Ας σκεφτούμε όμως εμείς μερικά απλά πράγματα, γιατί δεν υπάρχει ένα πρόγραμμα φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής, υπάρχει ένα σύστημα φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής, υπάρχουν μερικές υποσχέσεις που έχουν δοθεί εδώ και εκεί χωρίς υπευθυνότητα. Αλλά ας δούμε από αυτά που είπαν τι σημαίνει και τι κρύβεται πίσω από το πρόγραμμα φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής. Μίλησαν και θα πάρω μόνο μερικά στοιχεία, δεν μπορώ να τα πάρω όλα, μίλησαν για απελευθέρωση της αγοράς πρώτον, δεύτερον μίλησαν για απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, τρίτον μίλησαν για απελευθέρωση των επιτοκίων και του τραπεζικού συστήματος. Θα πάρουμε μόνον αυτά τα τρία τους χαρίζουμε τα άλλα, μας αρκούν αυτά.

Ας υποθέσουμε αγαπητοί φίλοι ότι ο Μητσοτάκης και οι συνάδελφοί του της Δεξιάς, τους ξέρετε, είχαν κυβερνήσει την χώρα και προηγουμένως, Ράλλης, Αβέρωφ, Παλαιοκρασσάς, Έβερτ, Μπού-^{μαθανέ}τος, τους ξέρετε. Αυτοί τώρα νέοι αναγεννήθηκαν, /δεν θα ακολουθήσουν αυτά που κάνανε στο παρελθόν, θα ακολουθήσουν φιλελεύθερη οικονομική πολιτική. Δηλαδή, απελευθέρωση της αγοράς, απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, απελευθέρωση των επιτοκίων και τα λοιπά. Ας δούμε όμως τι θα γίνει.

Αγαπητοί φίλοι η Ελληνική οικονομία είναι μια οικονομία που δεν έχει στηθεί με προγραμματισμό, οι βάσεις της είναι σαθρές, γιατί ακριβώς η Δεξιά δεν άφησε τις προοδευτικές δυνάμεις να προκόψουν στον τόπο μας. Χαρακτηρίζεται από ολιγοπωλιακές καταστάσεις σε κάθε κλάδο. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι υπέρ των ελέγχων είναι υπέρ της σταδιακής εξυγίανσης της αγοράς και αποκατάστασης του ανταγωνισμού "ίσοις όροις", αλλά δεν μπορείτε να έχετε απελευθέρωση της αγοράς απότομα όταν οι όροι δεν είναι ίσοι.

Όταν ορισμένοι κλάδοι στο εμπόριο στη βιομη-
χανία με τις μεγάλες μονάδες σε αντιπαράθεση με τις βιοτεχνίες
συνυπάρχουν οι μεγάλες δυνατές μονάδες πολλές φορές πολυεθνικές
με τον μικρομεσαίο που δεν έχει τις δυνατότητες της πρόσβασης
στο τραπεζικό σύστημα ακόμα. Κάτι που το διορθώσαμε σ' αυτή την

τετραετία και θα ολοκληρώσουμε την επόμενη τετραετία.

Εάν οι τιμές και η αγορά απελευθερωθεί, τότε δεν θα έχετε ανταγωνισμό με ίσους όρους, θα έχετε άνισο ανταγωνισμό όπου οι μεγάλες ολιγοπωλιακές μονάδες θα καταπνίξουν τις μικρομεσαίες και τις μικρές. Το μεγάλο ψάρι θα φάει το μικρό.

Θα έχετε λοιπόν κλείσιμο των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ο ελεύθερος ανταγωνισμός σημαίνει ότι και πολλές ελληνικές βιομηχανίες που δεν είναι διεθνώς ανταγωνιστικές χωρίς να έχουν τη στήριξη του ελληνικού κράτους θα κλείσουν και αυτές.

Θα έχουμε λοιπόν σαν πρώτο κρούσμα μια μεγάλη αύξηση της ανεργίας στο τόπο μας που θα περάσει και το 30% και οποιος πιστεύει ότι αυτό δεν θα γίνει μπορεί να το συζητήσει μαζί μας δημόσια.

Πως το ελεύθερο άνοιγμα στην διεθνή αγορά και στην εσωτερική αγορά δεν θα περιθωριοποιήσει τον έλληνα εργάτη τον έλληνα επαγγελματία, τον έλληνα έμπορο, τον έλληνα βιοτέχνη. Αυτό σημαίνει φιλελεύθερη οικονομική πολιτική για τον έλληνα πολίτη. Αλλά η απελευθέρωση αυτή σημαίνει και κάτι άλλο, σημαίνει ότι τα ολιγοπώλια τα οποία θα κυβερνήσουν σε κάθε κλάδο, στο χώρο της εμπορίας, στο χώρο της βιοτεχνίας και της βιομηχανίας θα καθορίζουν τις τιμές χωρίς ανταγωνισμό. Αυτό σημαίνει ένα πληθωρισμό αγευ προηγούμενου, εάν ο πληθωρισμός δεν ξεπεράσει τα 40% τότε να θυμηθείτε τι έκανε η φιλελεύθερη οικονομική πολιτική στην Αργεντινή και στη Χιλή. Ο πληθωρισμός είχε φτάσει 2.000% το χρόνο. Αυτά για την απελευθέρωση της αγοράς, είναι μια παγίδα για τον έλληνα πολίτη, για τον έλληνα νοικοκύρη, είναι μια είσοδος στο μεγάλο κεφάλαιο να καταπνίξει τη δημιουργική δουλειά που έχει γίνει τα 4 τελευταία χρόνια στο τόπο μας.

Μιλάνε και για απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, έτσι το λένε αυτοί, την καταπίεση του εργαζόμενου και τη μείωση του πραγματικού τους εισοδήματος. Απελευθέρωση της αγοράς εργασίας σημαίνει ότι ελληνας εργαζόμενος θα έχει να αντιμετωπίσει την δύναμη των μεγάλων μονοπωλίων χωρίς καμμία δύναμη αντιπαράθεσης γιατί η αγορά θα είναι ελεύθερη, θα απολύουμε, θα κάνουμε ότι θέλουμε και αυτό αγαπητοί φίλοι σημαίνει ότι το εισόδημα του έλληνα εργαζόμενου θα μειωθεί σημαντικά και πρέπει να προκληθεί η Νέα Δημοκρατία να το πει. Τι μέτρα παίρνει στο πρόγραμμα της φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής για την προστασία του έλληνα εργαζόμενου. Θα κατέβει ή δεν θα κατέβει το πραγματικό του εισόδημα.

Μερικοί απ' αυτούς σε κλειστούς κύκλους μιλήσανε, ναι θα κατέβει λένε μέσα στα επόμενα 4-5 χρόνια αλλά μόνο 18%. Να βγούμε δημόσια να το πούμε αυτό.

Απελευθέρωση επιτοκίων. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Απελευθέρωση επιτοκίων σημαίνει ότι αυτός που θάχει εργατική κατοικία, λαϊκή κατοικία, ένα κοινό στεγαστικό δάνειο ή ο βιοτέχνης που πληρώνει σήμερα ένα 14% ή ο αγρότης που πληρώνει επιτόκιο 14%, ότι θα πληρώνουν από δω και πέρα επιτόκια που θα πλησιάζουν το 30%. Αυτό σημαίνει απελευθέρωση των επιτοκίων. Με αυτό τον τρόπο ποιός μεσαίος επιχειρηματίας, ποιός νοικοκύρης θα μπορεί να εντοπίσει το πρόγραμμά του, το όνειρό του κανείς. Τα υψηλά επιτόκια είναι για τα μεγάλα μονοπώλια που μπορούν να απορροφήσουν υψηλά επιτόκια γιατί μπορούν να αυξήσουν τις τιμές τους σε βάρος του έλληνα καταναλωτή. Αυτό με λίγα λόγια είναι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας που το κρύβει επιμελώς πίσω από την έννοια της φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής. Είναι ένα πρόγραμμα βέβαιι που δεν πρόκειται να εφαρμοστεί στο τόπο μας, γιατί δεν πρόκειται να έρθει στην εξουσία. Και δεν πρόκειται να έρθουν στην εξουσία γιατί ο ελληνικός λαός δεν ξέρει τι θα πει δεξιά και δεν μπορεί ο Μανωλιός να αλλάξει αλλάζοντας μερικά δανεισμένα εισαγόμενα ρούχα φιλελευθερισμού από το εξωτερικό.

Ακουσα κάτι για την Α.Τ.Α. και γι αυτό πρέπει να τους ρωτήσω θα κατοχυρώσουν την Α.Τ.Α. ή όχι, γιατί δεν μιλάνε γι' αυτό;

Ας πάρουμε ένα και τελευταίο υπόδειγμα της φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής. Μας κατηγορούν ότι κοινωνικοποιούμε τους Δημόσιους Οργανισμούς και Επιχειρήσεις. Κοινωνικοποίηση συμμετοχή των εργαζομένων, των Κοινωνικών Φορέων, του Έλληνα πολίτη στα κοινά της Πολιτείας. Θέλουμε ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, οι Σιδηρόδρομοι, οι Συγκοινωνίες να τεθούν κάτω από την εποπτεία του ελληνικού λαού μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Αυτό σημαίνει πραγματική δημοκρατία, αυτό σημαίνει προγραμματισμό.

Και μιλάω τώρα παρεπιμπτόντως για μερικούς γκρινιάρηδες του σαλονιού δεδομένων αριστερών χώρων. Αν αυτό δεν είναι βαθιά τομή στην ελληνική κοινωνία, αν κοινωνικοποίηση στο δημόσιο τομέα δεν είναι η ελληνική απάντηση στο δρόμο προς τον σοσια-

λισμό, ε! τότε τι να σας πω. Δεν νομίζω ότι έχετε καταλάβει την μεγάλη αλλαγή που συντελείται σήμερα στον τόπο μας.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί γι' αυτές τις κοινωνικοποιήσεις γιατί φοβάται τις δημοκρατικές διαδικασίες και τον έλεγχο του λαού πάνω στα μέσα της παραγωγής, αυτή είναι η ιδεολογία της. Και τι λέει, ότι, αυτοί οι οργανισμοί θα αποδοθούν σταδιακά στον ιδιωτικό τομέα. Θα το δούμε αυτό. Και λέει επίσης ότι τα δημόσια έργα θα γίνονται από ιδιώτες, οι οποίοι θα αναλάβουν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα την διαχείρισή τους με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Να το καταλάβουμε αυτό. Αυτό σημαίνει ότι οι ιδιώτες θα αναλάβουν να φτιάξουν ένα πάρκο θα το διαχειριστούν οι ίδιοι και τι θά κάνουν, θα βάλουν εισιτήρια στο πάρκο, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Αυτή είναι η κοινωνική δικαιοσύνη της φιλελεύθερης ^{οικονομικής} πολιτικής του κ. Μητσοτάκη.

Αλλά τι θα γίνει με τις αστικές συγκοινωνίες στην Αθήνα Ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια αν θα αποδώσουν σε ιδιώτες το συγκοινωνιακό σύστημα των Αθηνών, το εισιτήριο θα πρέπει να είναι 80 δραχ. Θα βάλει 80 δραχ. το εισιτήριο ο κ. Μητσοτάκης να το πει.

Τι θα γίνει με τον ΟΤΕ όταν περάσει σε χέρια ιδιωτών, τι θα γίνει με το ηλεκτρικό όταν περάσει σε χέρια ιδιωτών, με ποιές δημοκρατικές διαδικασίες ο έλληνας πολίτης μπορεί να απαιτήσει από αυτά τα μονοπώλια αναβάθμιση των υπηρεσιών του, αύξηση της παραγωγικότητας, καλύτερες υπηρεσίες. Δεν μπορεί, γιατί θα έχει ένα ιδιωτικό μονοπώλιο να τον καταδυναστεύει. Αυτή είναι η φιλελεύθερη οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Νομίζω ότι ^{την} φιλελεύθερη οικονομική πολιτική, τις παγίδες αυτές δεν τις πιστεύει ούτε η παραδοσιακή δεξιά. Άνθρωποι σαν τον Αβέρωφ και τους άλλους που είναι στην παραδοσιακή δεξιά θα νοσταλγούσαν ένα γύρισμα πίσω στη παραδοσιακή δεξιά όπου το κράτος θα .. τον έλληνα πολίτη.

Αυτά όμως είναι εσωτερικά θέματα, ο καυγάς μέσα στην Νέα Δημοκρατία μεταξύ των θάτσερικών της φιλελευθέρης οικονομικής πολιτικής και των παραδοσιακών του ρουσφουτιού και της χρησι-

μοποίησης του Κράτους, προς όφελος ενός στενού κύκλου οικονομικών συμφερόντων, είναι θέμα της δεξιάς. Θέμα δικό μας αγαπητοί μας φίλοι, είναι να συσπειρωθούμε όλοι, όλες οι προοδευτικές δυνάμεις, να μην πάει ψήφος χαμένη, για μια αυτοδύναμη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την επόμενη τετραετία. Κάθε ένας από μας πρέπει να πάει πίσω σπίτι του και να σκεφτεί, και να σκεφτεί σοβαρά αυτό: τι θα γινόταν στη χώρα μας αν ο Μητσοτάκης σχημάτιζε Κυβέρνηση τις 2 του Ιούνη. Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι ότι δεν πρέπει να κυβερνήσει, η Αλλαγή πρέπει να προχωρήσει, γι αυτό όλες οι προοδευτικές δυνάμεις πρέπει να συσπειρωθούν κάτω από τη σημαία της Αλλαγής για να στεριώσει η Αλλαγή στο τόπο μας, για να βάλουμε μια και καλά την αντίδραση της Δεξιάς στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι και αυτοί ακόμα που παίζουν με εγκεφαλικά τεχνάσματα την τελευταία στιγμή θα καταλάβουν, ότι με την ήφωτιά δεν παίζουν. Η δεξιά πρέπει να ηττηθεί, η πρόοδος πρέπει να προχωρήσει. Και πρόοδος σημαίνει ψήφο στο ΠΑΣΟΚ.
Ευχαριστώ.